

ffelig, at det Spørgsmaal, som foreligger ved det første Endringsforslag, tidligere kunde have foreligget; men, da den Udgift, om hvilken der er Spørgsmaal, jo er grundet paa Omstændigheder, der have ligget aldeles udenfor vedkommende Ministers Omraade, maae vi jo finde os i, at Forslaget først fremkom paa den Tid, hvor det er fremkommet, efter som det ikke har kunnet fremkomme tidligere. Hvis man henviser det til en Tilslægsbevillingslov, vilde jo Følgen blive, at Ministeren kom til at afholde Betsøbet, inden Bevillingen var givet, og jeg kan ikke indsee, at vi da i nogen Maade vilde være heldigere stillede. Jeg er overbevist om, at de Oplysninger, som den høitærede Indrigsminister har givet, ere paalidelige, og jeg seer ikke, at der er noget Andet at gjøre end at stemme for Endringsforslaget. — Jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til det sidste Endringsforslag, som den høitærede Minister har stillet. Det gaaer jo ud paa, at en Anmærkning, som er optagen i § 19, skal udgaae, den Anmærkning nemlig, at ved Vacance kan ingen fast Ansættelse finde Sted, førend Lønningsvillkaarene ere bestemte i Finantsloven eller ved særlig Lov. Jeg vil i Anledning deraf tillade mig at henlede Opmærksomheden paa § 27 i det nu foreliggende Finantslovudkast; der staaer nemlig: „de ved tidligere Finantslove tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vacancer og lignende Forbehold skulle, forsaavidt de ikke alt ere fyldestgjorte, ogsaa være gjældende for Finantsaaret 1867—68.“ Altsaa skulle de ældre Forbehold, der i Finantsloven ere tagne om Besparelser ved indtrædende Vacancer og lignende Forbehold, opretholdes igjennem denne Paragraph. Men i de første Finantslove, som vi havde, findes en Bemærkning, som det forekommer mig her maa komme i Betragtning; den gjenføres sidste Gang i Finantsloven for 1852—53, og jeg skal tillade mig at oplæse den; den er saalydende: „Enhver i Karetts Løb tiltraadt Gage eller Gageforbedring, som ikke har sin Grund i særlige Gagelove, forbeholdes Statskæstelse ved den paafølgende Finantslov.“ Dette er jo aabenbart et Forbehold, der er taget med Hensyn paa Vacancer, altsaa et saadant Forbehold, som der er sigtet til i Finantslovud-

kastets § 27, og jeg skjønner ikke rettere, end at denne Bestemmelse, der, som bemærket, sidste Gang fandtes i Finantsloven for 1852—53, er ligefrem opretholdt gjennem denne § 27. Det vil altsaa være muligt for Rigsdagen at underkaste de Ansættelser, der i Karetts Løb maatte være foretagne, forsaavidt Gagen ikke er bestemt ved særlig Lov, en Revision, og den foreliggende Anmærkning indeholder derfor ikke Andet, end hvad der allerede maa følge af Lovudkastets § 27, nemlig at ingen fast Ansættelse kan gives. I Bestemmelsen i Finantsloven for 1852—53 tales der nemlig vel ikke om fast Ansættelse, og deraf vil altsaa følge, at Ministeren vil kunne give fast Ansættelse; men det vil dog ikke faae nogen Betydning, da Gagen senere vil være underkastet nærmere Bestemmelse. (Krieger: Pensionen!) Ja, hvis man vil gaae til en Yderlighed og antage, at Rigsdagen stryger hele Lønningen, saa bliver der ingen Lønning tilstede, hvoraf Pensionen kan beregnes, og altsaa vil Gagen derved bortfalde. Det forekommer mig derfor, at denne Anmærkning har meget ringe Betydning, og jeg skal derfor ikke have Noget imod at stemme for, at den gaaer ud, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg maa antage, at det Væsentligste af den ikkebestemte staaer ved Magt.

Krieger: Det undrer mig, at det ærede Medlem (Fischer) ikke strax mærkede, at han kom til at sige lidt for Meget. Ved Ordet „Pension“, som jeg før nævnte, vilde jeg minde ham om, at der var Tale om fast Ansættelse. Fast Ansættelse giver jo den, der ansættes tidligere som fast Embedsmand, Afgang til en høiere Pension, end dersom hans Ansættelse udsættes. Spørgsmaalet er jo netop i nærværende Tilfælde, om der kun skal finde Constitution Sted i Embedet, indtil en Regulering af Gagerne har fundet Sted ved Finantsloven eller ved særlig Lov; dersom Vedkommende faaer kongelig Udnevnelse, vil denne jo strax give ham Pensionsret, saa at dette kommer ham tilgode i sin Tid ved Beregningen af Pensionen, uden at det forsaavidt kommer i Betragtning, om Gagen bliver lidt større eller lidt mindre. Naturligvis faaer den større eller